Mijn analyse van de pagina's 3 t/m 13 van de Nota van Zienswijzen

Hieruit blijkt naar mijn mening dat het college de beoordeling van de zienswijzen heeft geplaatst binnen een beperkt toetsingskader, waarbij de nadruk ligt op beleidsruimte, thematische clustering en procedurele begrenzing. Hoewel deze werkwijze op zichzelf niet onrechtmatig is, blijft onvoldoende inzichtelijk op welke wijze alle relevante, locatie specifieke feiten en belangen daadwerkelijk zijn geïnventariseerd en meegewogen.

Met name ten aanzien van sociale veiligheid en verkeersveiligheid worden zorgen erkend, maar hoofdzakelijk op abstract niveau besproken. Het college verwijst daarbij naar onderzoeken en voorschriften, zonder inzicht te geven in de concrete aannames, uitgangspunten en beperkingen waarop deze zijn gebaseerd, noch in de wijze waarop deze aansluiten bij de feitelijke situatie ter plaatse. Hierdoor is niet toetsbaar of de relevante risico's zorgvuldig zijn onderzocht, hetgeen in strijd is met artikel 3:2 Awb.

Daarnaast wordt het tijdelijke karakter van de omgevingsvergunning zwaarwegend betrokken bij de beoordeling, terwijl onvoldoende wordt gemotiveerd waarom de tijdens de looptijd te verwachten gevolgen aanvaardbaar zijn. Door te volstaan met algemene overwegingen en zonder concrete, locatie specifieke onderbouwing, heeft het college niet inzichtelijk gemaakt waarom de betrokken belangen in dit geval tot vergunningverlening moesten leiden. Daarmee voldoet het besluit niet aan de motiveringsplicht van artikel 3:46 Awb. Het gevolg: **Er is gerede twijfel over de rechtmatigheid van het besluit, terwijl uitvoering leidt tot onomkeerbare gevolgen.**

Samenvattend

- **Standaardafdoening – thematische beantwoording maskeert feitelijke onjuistheden**

  thematische beantwoording ok, **NIET als feitelijke verschillen worden glad gestreken**!

- **Onvoldoende individualisering – concrete lokale omstandigheden genegeerd**

  individualisering niet "een andere tekst", maar **een ANDERE werkelijkheid!**

- **Schending motiveringsplicht (art. 3:46 Awb) – aannames zonder draagkrachtige onderbouwing**

Mijn vragen over sociale veiligheid:

1. Met wie is tijdens het bezoek aan het AZC Van der Valk hotel gesproken, en in welke hoedanigheid?

2. Hoe lang heeft dit bezoek geduurd en is daarvan verslag of documentatie beschikbaar?

3. Welke concrete incident cijfers, meldingen of evaluaties liggen ten grondslag aan de conclusie dat de sociale veiligheid aanvaardbaar is?

4. Waarom wordt aangenomen dat deze ervaringen representatief zijn voor de locatie Boekelsedijk?

Mijn vragen over verkeersveiligheid

5. Waarom is het aanvankelijk voorziene fietspad langs de snelweg vervallen, en welke verkeerskundige herbeoordeling heeft daarna plaatsgevonden?

6. Waarop is gebaseerd dat het vervallen van dit fietspad geen gevolgen heeft voor de verkeersveiligheid?

7. Welke feitelijke gegevens zijn gebruikt om de veronderstelde loop- en fietsroutes door de woonwijk vast te stellen?

Mijn vragen over motivering en locatie specifiek karakter

8. Op basis waarvan kan het veiligheidsplan voor een andere locatie voor 90% identiek worden geacht aan dat voor de Boekelsedijk, gelet op verschillen in omgeving en gebruik?

9. Welke onderdelen van het veiligheidsplan zijn specifiek aangepast aan deze locatie?

Tot slot wil ik nogmaals benadrukken dat:

1. “mijn zienswijze zich NIET richt tegen thematische beantwoording, maar tegen het ontbreken van een toetsbare, locatie specifieke onderbouwing.”

2. “mijn zorgen over sociale en verkeersveiligheid worden erkend, maar NIET op abstract niveau, zonder inzicht in de feitelijke aannames waarop de conclusies rusten.”

3. “beleidsruimte en het tijdelijke karakter van de vergunning niet kunnen vervangen wat artikel 3:2 en 3:46 Awb vereisen: een zorgvuldige voorbereiding en een kenbare motivering.”

Dit is niet mijn “gevoel tegen beleid”-verhaal meer — dit is feit ↔ motivering ↔ toetsbaarheid.

Mijn visie op “Thematische beantwoording is toegestaan en gebruikelijk.”

Ik betwist dat niet en richt mij niet tegen de keuze voor thematische beantwoording als zodanig, maar tegen de wijze waarop deze is toegepast. Thematische beantwoording ontslaat het college B&W, portefeuillehouder en projectleider niet van de verplichting om alle relevante feiten en locatie specifieke omstandigheden zorgvuldig te inventariseren en kenbaar te betrekken bij de besluitvorming. In dit geval blijkt uit pagina’s 3 t/m 13 dat de beantwoording op een abstract niveau blijft en onvoldoende inzichtelijk maakt hoe concrete, lokale aandachtspunten zijn onderzocht en gewogen. Daarmee is de thematische structuur geen rechtvaardiging voor het ontbreken van een feitelijk toetsbare onderbouwing.

Mijn visie op “Zorgen wel degelijk meegewogen, niet doorslaggevend geacht.”

Het enkel beweren dat zorgen zijn meegewogen, is volgens mij onvoldoende. Op grond van artikel 3:46 Awb moet kenbaar worden gemotiveerd waarom deze zorgen niet doorslaggevend zijn. In de Nota van zienswijzen wordt verwezen naar onderzoeken en voorschriften, maar zonder inzicht te geven in de concrete aannames, uitgangspunten en beperkingen daarvan. Hierdoor kan ik en mijn medebewoners niet nagaan of de relevante risico’s daadwerkelijk zijn beoordeeld, dan wel zijn gerelativeerd op basis van abstracte aannames. Daarmee is mijns inziens niet voldaan aan de vereisten van een kenbare en draagkrachtige motivering.

Mijn visie op "De vergunning is tijdelijk, waardoor gevolgen beperkt zijn."

Het tijdelijke karakter van de omgevingsvergunning doet niet af aan de verplichting om de gevolgen tijdens de looptijd zorgvuldig te onderzoeken en te motiveren. Juist bij een vergunning met een langere looptijd – in dit geval meerdere jaren – moet inzichtelijk worden gemaakt welke effecten zich gedurende die periode kunnen voordoen en waarom deze aanvaardbaar worden geacht. Door onzekerheden en potentiële risico's af te doen met een verwijzing naar de tijdelijke aard, zonder deze inhoudelijk te beoordelen, handelen het college B&W, portefeuillehouder en projectleider in strijd met artikel 3:2 Awb.

Mijn visie op "Er zijn onderzoeken verricht en voorschriften opgelegd."

Dat onderzoeken zijn verricht, betekent volgens mij niet zonder meer dat het besluit zorgvuldig is voorbereid. Doorslaggevend is of deze onderzoeken aansluiten bij de feitelijke situatie en actuele uitgangspunten. In dit geval is onvoldoende inzichtelijk gemaakt of relevante wijzigingen, zoals het vervallen van het aanvankelijk voorziene fietspad en de feitelijke verplaatsingsroutes van bewoners, in de onderzoeken zijn betrokken. Zonder deze koppeling tussen feitelijke uitgangspunten en onderzoeksresultaten kan dus niet worden vastgesteld dat de conclusies over veiligheid draagkrachtig zijn gemotiveerd.

Mijn visie op "Participatie via de klankbordgroep is zorgvuldig verlopen."

Dat participatie heeft plaatsgevonden, wordt niet betwist. Op mijn onderzoek tav de participatie van van de klankbordgroep, heb ik geconstateerd dat niet inzichtelijk is gemaakt wat met de inbreng van de klankbordgroep is gedaan. De Omgevingswet en artikel 3:2 Awb vereisen dat relevante inbreng kenbaar wordt betrokken bij de besluitvorming. In de Nota van zienswijzen ontbreekt een herkenbare en locatie specifieke terugkoppeling op de door de klankbordgroep aangedragen aandachtspunten. Daarmee blijft onduidelijk of deze inbreng daadwerkelijk betekenis heeft gehad in de besluitvorming.